

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. III. Vtrum christus fedectus corporales contraxerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

Fuit conueniens Christi assumere penales finis incarnationis non repugnantes.

num verè pro nobis satisfacere, quia tamen satisfactio præcipuè exhibetur per opera pœnalia, fuisse conueniens vt assumeret pœnalitates, quæ huiusmodi fini non repugnabant. similiter quamuis veritas naturæ humanæ possit consistere sine huiusmodi defectibus, vt patet in beatis in quibus non inueniuntur corporales defectus post communem resurrectionem, cum tamen in ijs natura humana futura sit perfecta: fuit tamen congruum vt hos defectus assumeret; nisi enim eos assumpsisset, non ita sufficienter veritatem naturæ humanæ declarasset hominibus obnoxij multis defectibus.

In responsione ad 1. difficultatem parit quod dicitur, non esse efficacem satisfactionem nisi ex charitate procedat, & ideo oportuit animam Christi perfectam esse quantum ad habitus scientiarum, & virtutum, vt haberet facultatem satisfaciendi. parit, inquam, difficultatem, cum supra cum communiori Doctorum sententia dixerimus Christum etiam sine gratia habituali & virtutibus infusus, ratione vnionis hypostaticæ humanitatis cum Verbo potuisse exercere actus satisfactorios pro peccato generis humani, & efficaciam operum eius non provenisse à gratia habituali.

explicatur
S. Thom.

Omissis solutionibus Medinæ, dico S. Thom. in hac responsione noluisse Christum non potuisse satisfacere sine gratia habituali, vel efficaciam satisfactionis ab ea processisse; sed solum voluisse ostendere moralem congruentiam, ob quam decuerit Christum ornari gratia habituali, etiam in ordine ad satisfaciendum, hoc modo: satisfactio in hominibus habet efficaciam ex charitate, atque adeo charitas conuenienter est principium operationum satisfactoriarum; igitur oportuit, id est, decuit opera Christi ex eo principio etiam procedere, vt haberet facultatem satisfaciendi, id est, instrueretur simili connaturali principio actuum satisfactoriorum, licet illud principium in eo non sit necessarium ad valorem ipsius operis, sicut in alijs hominibus.

ARTICVLVS II.

Vtrum Christus necessitatem his defectibus subiaccendi assumpserit?

S. f. artic.

1. D est, vtrum ex necessitate quadam subiaccerit huiusmodi corporis defectibus; an verò fuerint illi planè voluntarij?

Resp. 1.

Respondet 1. h. sermo sit de necessitate proveniente ex principijs intrinsicis, eum ex quadam necessitate subiaccuisse istis defectibus: quia supposito quòd propter salutem humani generis non assumpserit corpus gloriosum, sed corpus suum naturali conditioni reliquerit, quantum est ex principijs intrinsicis, necessariò subiaccuit his defectibus non minus quàm corpora aliorum hominum, quæ propter suam naturalem constitutionem necessariò illis subiaccunt, v. g. defatigantur, patiuntur à frigore &c.

Resp. 2.

Respondet 2. Christum non necessariò subiaccuisse his defectibus necessitate repugnante voluntati, ita vt fuerint involuntarij, quasi eos coactus subiaccisset; quia tam secundum diuinam voluntatem, quàm secundum humanam fuerunt ei voluntarij. Itaque fames, sitis &c. fuerunt voluntaria Christo secundum vtramque illius voluntatem, quia etiam secundum voluntatem humanam

Defectus assumpti fuerunt Christi voluntarij.

sele obtulit ad similes defectus ferendos, eorum causas liberè voluit vel permisit; atque adeo hac ratione fuerunt ei voluntarij etiam antecederent, quamuis causis applicatis non amplius subessent imperio voluntatis secundum se spectata, seu considerata secundum sua naturalia, sed solum ex diuina concessione: qua ratione ex diuina concessione in transfiguratione participauit aliquam saltem conditionem corporis gloriosi.

ARTICVLVS III.

Vtrum Christus defectus corporales contraxerit?

6.

NEGAT. quia contrahere est aliquid simul cum causa habere; Christus verò caruit peccato quod in nobis est causa horum defectuum & pœnalitatum, quamuis ergo hos defectus assumpserit, non tamen contraxit, & ita communiter tenent theologi.

Nec refert quod illi defectus consequantur naturalem corporis compositionem; quia primus homo reipsa in statu innocentie illis non subiaccuit, sed solum post peccatum, atque adeo optimè dicuntur effectus peccati. quod quia in Christo esse non potuit, nullo modo dicendus est illos contraxisse, vnde licet in nobis habeant rationem pœnæ propriè dictæ, in eo tamen solum habuerunt rationem cuiusdam incommodi & pœnalitatis.

ARTICVLVS IV.

Vtrum Christus omnes defectus corporales assumere debuerit?

RESPONDET eum solum debuisse assumere illos defectus qui ortum habent ex peccato totius naturæ, nec tamen repugnant perfectioni gratiæ vel scientiæ.

Vbi obiter dicit non assumpsisse ignorantiam, procliuatatem ad malum, difficultatem ad bonum, non quod censet hæc reponenda inter corporales defectus, sed vt det aliqua exempla eorum quæ non sunt assumpta, quia repugnant perfectioni gratiæ vel scientiæ.

Ex dictis potest colligi 1. Christum non assumpsisse corpus deformem, ita communiter tenent Doctores, cui sententiæ immeritò repugnat Michaël Medina lib. 2. de recta in Deum fide cap. 7. post medium.

Prob. ex plurimis Patribus qui passim citantur. 2. quia deformitas non consequitur naturam, sed oritur ex particularibus causis. 3. deformitas corporis non requirebatur propter finem Incarnationis, v. g. ad satisfaciendum, & de cætero decebat corpus Christi esse integrum, membra habere decentissimam proportionem, & optimum in eo reperiri temperamentum, & ex purissimo sanguine D. Virginis sumptum. Christus etiam illud sapientissimè gubernabat; ex his autem oritur pulchritudo. Vnde omnino dicendum est corpus Christi habuisse eam pulchritudinem quæ virum decet secundum decursum cuiusque ætatis.

2. Potest colligi eum non assumpsisse morbum caducum, lepram, &c. quia hi & similes morbi proueniunt ex mala complexionem naturali, vel ex im-

prudencia

Resp. neg. Contrahere est aliquid simul cum causa habere.

Defectus in Christo non habuerunt rationem pœnæ.

Resp. neg.

Ceroll. 1. Non assumpsit corpus deformem.

Ceroll. 2. Non lepra &c.